

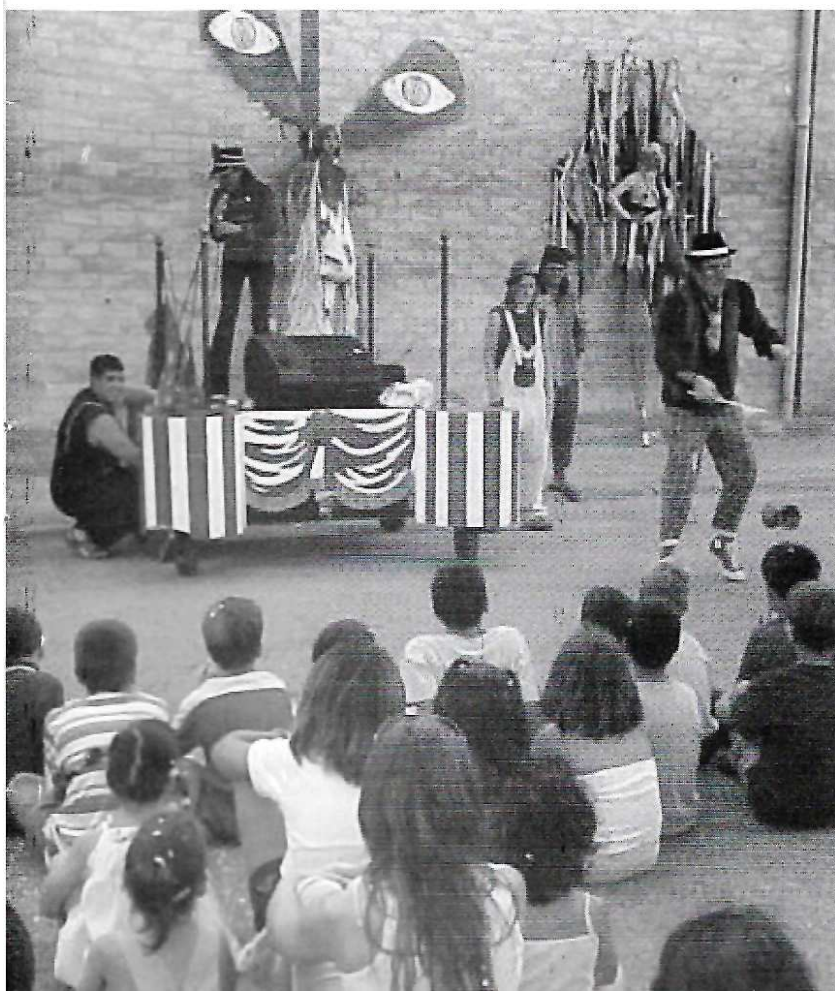
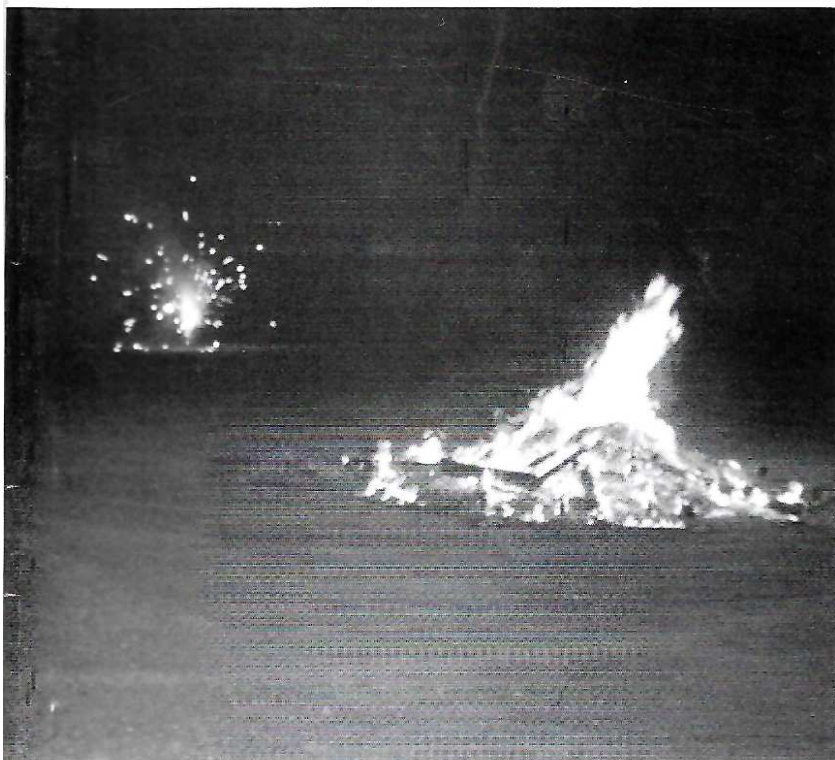

La Femosa

Revista d'opinió i informació local

ARTESA DE LLEIDA, juliol - agost de 2003

núm. 205

Consell de redacció

Felip Domènech i Costafreda
Josep Gallart i Fernández
Francesc Gallart i Fernández
Lluís Gil i Fontanet
Ricard Pons i Pico
Maria Serra i Domènech
Ramon Serra i Batlle
Eulàlia Solà i Miró

Col·laboradors

Alternativa Ecologista d'Artesa
Cèlia Argilès i Andrés
Alba Bosch
Joan J. Busqueta i Riu
Adolf Costafreda i Castillo
Neus Falcó i Manonelles
Laura Farran i Botargues
Felip Gallart i Fernández
Josep Gallart i Fernández
Miquel Àngel Navarro i Solé
Jaume Liarte i Montserrat
Jordi Niubó i Nosas
David Puigvert
Mercè Perisé
Ramon Serra i Batlle
Carme Sirvent i Garcia
Eulàlia Solà i Miró
Josep Ramon Solé i Gallart

Fotógraf

Ramon Serra i Batlle

Imatges de la Festa
Major i de la foguera
de Sant Joan (Fotos
J. Liarte i R. Serra

Els articles que apareixen a les
planes de La Femosa reflecteixen
únicament l'opinió de llurs signants.

2a. època.
Dipòsit Legal:
L-264-1981.

Índex

El Reportatge	4
	<i>Jaume Liarte</i>
Pòrtic	5
Actualitat Artesenca	6
	<i>Cèlia Argilès</i>
Imatges de l'Actualitat Artesenca	9
	<i>Ramon Serra</i>
La cuina d'abans	12
	<i>Adolf Costafreda</i>
El carter sempre truca dues vegades	13
	<i>Felip II</i>
No cal parlar sempre . . .	15
	<i>Adolf Costafreda</i>
Tot passejant lo gos	16
	<i>Alternativa Ecologista</i>
Nosaltres	17
	<i>Alba Bosch</i>
Fins quan??	18
	<i>L. F.</i>
Amb poques paraules	19
	<i>Felip Gallart</i>
La salut de cada dia	20
	<i>Carme Sirvent</i>
Els cursos de natació	21
	<i>David Puigvert i Mercè Perisé</i>
Artesa se solidaritza amb Cuba	23
	<i>La Redacció</i>
Seu Vella: l'esplendor retrobada	24
	<i>Josep Gallart</i>
Eleccions municipals a Artesa	26
	<i>La Redacció</i>
Nota informativa de la Junta	30

EL REPORTATGE

Imatges de la Festa Major per Jaume Liarte

Castells inflables

Correfoc

Espectacle infantil

Espectacle infantil

Després de la Guerra d'Iraq no han aparegut per enlloc les armes de destrucció massiva, que eren el motiu de la invasió adduït per George Bush i Tony Blair i els respectius acòlits com el senyor Jose María Aznar, president del govern de l'Estat Espanyol. El científic anglès, expert en armes biològics, David Kelly, que va acusar el govern britànic de mentir als informes de la compra d'urani per part de Saddam Husein, ha aparegut mort en estranyes circumstàncies: ingestió de barbitúrics i incisions a les venes segons la policia britànica. Ningú, però, fins ara, s'ha atrevit a certificar el suïcidi com a causa de la mort.

A hores d'ara, qui es pot creure res d'uns governants que menteixen tant com parlen? Qui se'ls pot creure quan res del que han dit fins a la data s'ha complert? Quan han pogut provar alguna de les seves raons, llevat de la destrucció, la mort, la devastació i el pillatge que han portat al país que teòricament havien d'alliberar? Si llavors, quan els calia iniciar la guerra, van mentir, per què hem de creure'ls ara que volen justificar-se? Per què els hem de creure mai? Qui creu un mentider?

Quines són les vertaderes raons d'aquesta guerra? Tal com ens ensenya la història, les raons són polítiques i econòmiques, de domini polític i econòmic volem dir, diguin el que diguin els dirigents que la promouen, i ells en són els principals beneficiaris.

Tots aquests polítics han de saber que la gent no és estúpida, que tard o d'hora hauran de passar comptes per tanta brutícia, per tanta crueltat per tanta mentida i que la història acaba per posar tothom al seu lloc. Encara que, ben mirat, a ells això tant se'ls en dóna si passar comptes no vol dir pagar per allò que han fet.

Cal, doncs, que es faci justícia, justícia amb totes les conseqüències; perquè sinó, per molt que la història retregui aquests dirigents i els estats que representen tota mena de malvestats, tot seguirà sent el mateix i la impunitat dels poderosos i dels estats que representen, seguirà essent la forma més clara de negació de l'ordre democràtic, de la justícia i de la raó que pateix el món des de l'origen de la humanitat. Malauradament els catalans, com tots els pobles que els ha tocat rebre, això ja ho sabem prou bé, encara que alguns sembla que facin esforços per no recordar-se'n.

REVETLLA DE SANT JOAN (23-06-03)

El dia 23 de juny, i per tal de celebrar la nit més curta de l'any, els artesencs i artesenesques ens apleguem, en aquesta celebració a la Plaça Major per passar una vetllada distreta, i commemorar la festa de Sant Joan.

El petards, la coca de Sant Joan i el cava, són els tres elements presents al llarg de tota la vetllada, que està amenitzada per un grup orquestral.

Enguany el servei de bar va anar a càrrec del *Club de Futbol d'Artesa de Lleida*, i no cal dir que l'extrema calor, i les ganes de passar una bona estona, van aconseguir que la Plaça Major s'omplís de gom a gom.

FESTA MAJOR 2003 (3, 4, 5 i 6-07-03)

Reproduïm a continuació els diferents actes que van integrar la **Festa Major**, on n'hi havia per a tots els gustos i edats, però que segueix la mateixa dinàmica que cada any.

Dijous, dia 3

D'11 del matí a les 2 del migdia i a la tarda de 5 a 8, **jocs aquàtics a les piscines**.

A les 10 de la nit, sopar de germanor amb la **rostida de carn de porc** per a tothom.

A les 10 de la nit actuació de la **xaranga La Joven Mafia de Toledo**.

A 2/4 de 12 de la nit, actuació del grup de percussió **Festa'm-Tam** de l'escola de música **la Clau**.

A les 12 de la nit, ball amb l'orquestra **Saturn**.

A les tres de la matinada, **cercavila** pels carrers del poble amb la **xaranga La Joven Mafia**.

A les 4 de la matinada música a càrrec de l'**AJALL**

Divendres, dia 4

A 2/4 de 12 del matí, **Va Bicicletada** amb concentració a la plaça Major per iniciar el recorregut.

A la 1 del migdia, **Festa de l'escuma** a la pista polisportiva.

A les 5 de la tarda **1r campionat de tennis taula** a la sala de la Llar del Poble.

A les 6 de la tarda actuació de **los Titiriteros** de Binèfar a la plaça Major amb l'espectacle **Vamos a contar mentiras**.

A 2/4 de 9 del vespre, ball de tarda amb l'**orquestra Belissima**.

A les 12 de la nit, concert amb l'**orquestra Belissima**.

A les 2 de la matinada, ball de nit amb l'**orquestra Belissima**.

A les 3 de la matinada, curses i torneigs d'**ensinistrament de rucs** a la pista polisportiva

A 2/4 de 4 de la matinada actuació del **grup musical El Frenillo de Gauguin**.

A les 6 de la matinada **Sardinada** per a tothom.

A les 6 de la matinada música a càrrec de l'**AJALL**.

Dissabte, dia 5

D'11 a 1 del migdia i de 5 a 7 de la tarda, **parc infantil** al recinte polisportiu (castells inflables, tren...).

A 2/4 de 12 exhibició de **billar a tres bandes** a la sala gran de la Llar de Jubilats.

A les 6 de la tarda actuació de la **companyia Artristres**, amb l'espectacle **Medusa** a la plaça Major.

A 2/4 de 8 del vespre **1a cursa de llits** pels carrers de la vila.

A 2/4 de 9 del vespre, ball de tarda amb l'orquestra **Nueva Etapa**.

A les 12 de la nit, correfocs amb el grup de diables **Bat de Tàrrega** i en acabar festa de l'aigua.

A 2/4 d'1 de la nit concert amb l'orquestra **Nueva Etapa**.

A les 2 de la nit, ball de nit amb l'orquestra **Nueva Etapa**.

A 2/4 de 4 de la matinada, ball amb el grup **Centauro**.

A les 6 de la matinada, sessió de disco mòbil a càrrec de **Tete Productions**.

Diumenge, dia 6

Durant tot el dia, al recinte de les piscines, **campanya per l'esclerosi múltiple: MULLA'T**.

A les 10 del matí, **tirada de Bitlles** a la Plaça del Freginal.

A la 1 del migdia, espectacle **Ja has fet la maleta?** a càrrec del grup **Improvisitos Krusty Show**, al recinte polisportiu.

De 4 a 8 de la tarda, circuit permanent de **pocket bikes** al passeig del cementiri.

A les 6 de la tarda l'espectacle **D-K-RE** a càrrec del grup **Plou i Fa Sol** a la Plaça Major.

A les 8 de la tarda sessió de ball amb la **Banda del Drac**.

CURSETS DE NATACIÓ

Any rera any, les piscines municipals, són l'escenari, durant tres setmanes al mes de juliol, dels cursos de natació.

Aquests cursos organitzats per l'**Associació de Mares i Pares del col·legi Els Til·lers**, van comptar amb un nombre d'infants molt elevat. De fet les piscines estaven ocupades des de les 11 del matí a 2/4 de 7 de la tarda, i tan sols es descansava de 2 a 3 del migdia.

A més, al vespre un grup de persones adultes es va voler sumar a fer natació.

La finalitat és aprendre a nadar i a millorar la tècnica i estil en la natació, a banda de practicar un dels esports més sans i complets.

1ª. SESSIÓ PLENÀRIA DEL NOU AJUNTAMENT (10-07-03)

El nou Ajuntament, escollit arrel de les darrers eleccions locals, va celebrar el dia 10 de juliol la seva primera sessió, que tal i com estableix la normativa de règim local, té el caràcter d'extraordinària, i en la qual es va parlar de:

La periodicitat de les sessions ordinàries del Ple de l'Ajuntament: El Ple de l'Ajuntament celebrarà les sessions ordinàries amb una periodicitat mensual, excepte el mes d'agost en què no hi haurà sessió ordinària. El dia de celebració serà el darrer dijous de cada mes. Si el dia preestablert per a la celebració de la sessió és inhàbil, podrà celebrar-se el Ple, amb idèntic caràcter d'ordinari, el dia hàbil anterior o posterior.

Nomenament dels representants de l'ajuntament als òrgans col·legiats: Es va acordar per unanimitat nomenar representants d'aquest ajuntament als òrgans següents, als regidors que s'esmenta:

- Representant al patronat Fundació Pública Museu Local Arqueològic, al Sr. Josep M Carrera Fornalés.

.- Representant al Consell escolar del col·legi públic **ELSTIL·LERS** i a l'Institut d'educació secundària de La Caparrella, al Sr. Francesc Solanelles Batlle.

.- Representant al consorci Localret, al Sr. Alcalde, Ricard Pons Pico.

Es va informar del decret de l'alcaldia sobre nomenament de Tinents

d'alcalde, pel qual es van nomenar
Tinents d'Alcalde als següents regidors i
per l'ordre indicat:

1r. Sr. Albert Domènech Segura
2n. Sr. Josep Minguet Olomí

**Es va informar del decret de l'alcaldia
sobre delegacions específiques
d'atribucions de gestió als regidors:**

ENSENYAMENT

Francesc Solanelles Batlle

CULTURA I FESTES

Josep M. Carrera Fornalés

ESPORTS I JOVENTUT

Josep M. Carrera Fornalés

SANITAT

Jaume Drudis Segarra

MEDI AMBIENT

Francesc Solanelles Batlle

HISENDA I PROMOCIÓ ECONÒMICA

Josep Minguet Olomí

AGRICULTURA

Jaume Drudis Segarra

SERVEIS

Albert Domènech Segura

OBRES I URBANISME

Albert Domènech Segura

Elecció del tresorer de fons: es va acordar amb els vots a favor de tots els regidors de l'Entesa Artesenca i l'abstenció dels tres regidors de Convergència i Unió, ratificar el Decret d'Alcaldia del dia 16 de juny de 2003 en el qual es va nomenar com a tresorer de fons municipals el regidor Sr. Jaume Drudis Segarra.

El ple de l'Ajuntament, reunit el dia 31 de juliol, va acordar, per unanimitat, declarar festes locals per a l'any 2004 els dies **17 de gener, Sant Antoni, i 31 d'agost, Sant Ramon.**

L'ordre del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme del dia 10 de juliol de 2003, publicada al DOGC número 3929 del dia 21 de juliol de 2003, aprova el calendari oficial de festes laborals per a l'any 2004, les quals són de caràcter retribuït i no recuperable. L'article 2 de l'ordre esmentada diu que es fixaran dues festes locals, retribuïdes i no recuperables, a proposta dels municipis respectius.

**APROVACIÓ INICIAL DEL
PRESSUPOST PER A L'ANY 2003**

Malgrat estar ja molt avançat l'any 2003, l'Ajuntament del nostre municipi treballava amb pressupost prorrogat en no haver un consens al consistori.

El pressupost s'ha aprovat inicialment amb els vots a favor de tots els regidors de l'Entesa Artesenca i l'abstenció dels tres regidors de Convergència i Unió.

El pressupost que importa 865.905 euros, conté com a despeses d'inversions les següents:

- Urbanitzacions (carrer escoles, castell i altres).....100.000 Euros
- Adquisició equip informàtic jutjat de Pau i ajuntament.....3.000 Euros
- Terrenys ampliació cementiri.....21.000 Euros
- Inversió al camp de futbol.....21.000 Euros
- Adquisició màquina elevadora.....21.000 Euros
- Rehabilitació dipòsits vells.....16.000 Euros
- Ampliació terrenys zona escolar...2.000 Euros
- Condicionament entorn dipòsits..30.000 Euros
- Adquisició ordinadors escola.....3.000 Euros
- TOTAL.....217.000 Euros**

El finançament de totes les despeses, estan previstes als ingressos, on és de destacar la subvenció concedida per l'Institut d'Estudis Ilerdencs per a arranjar els dipòsits vells, de 8000 euros.

REVETLLA DE SANT JAUME (26-07-03)

Un any més, i atès que Sant Jaume no és dia festiu a Catalunya, la revetlla de Sant Jaume se celebra el dissabte més pròxim, enguany el dia 26 de juliol.

Els actes van començar a 2/4 de 8 de la tarda, amb la representació de l'espectacle de titelles *El bosc encantat* a càrrec del grup **Folk Follet**, a la plaça Major.

A les 11 del vespre, va iniciar-se la processó dels fanalets, els quals es van encendre a la foguera instal·lada al final del carrer de Sant Ramon. La processó dels fanals va estar acompanyada per la

música dels **Grallers i Gralleres d'Artesa i del drac d'Aspa**.

A 2/4 de 12, i un cop finalitzada la processó amb el punt d'arribada a la Plaça Major, es va iniciar el sarau de ball amb el grup *Perfil*. Hi va haver servei de bar a càrrec de l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes del col·legi públic *Els Til·lers*.

FESTA DELS JOVES (09-08-03)

L'Associació de Joves d'Artesa de Lleida, va organitzar una festa que sota el nom *Electro-Nigth* i amb la col·laboració de diversos DJ'S van punxar música tota la nit.

La música tecno que sonava, anomenada màquina, es feia sentir àmpliament pel seu marcat ritme. De fet molt soroll per la poca gent que va sumar-se a la festa.

IMATGES de

Ramon Serra

l'Actualitat Artesenca

Revetlla de Sant Joan

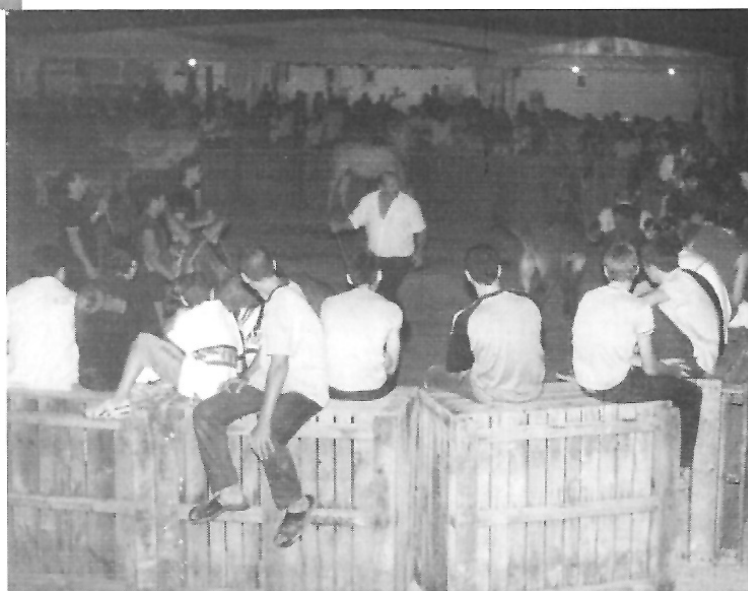
Foguera de Sant Joan

Xiringuito de la Festa Major

Actuació de la xaranga La Joven Máfia de Toledo

Ensinestrament de rucs

Espectacle infantil de Festa Major

Espectacle infantil de Festa Major

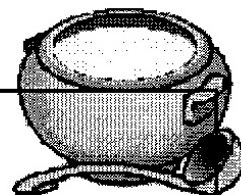

Festa de l'escuma (Foto Jaume Liarte)

Fanalets de Sant Jaume (Foto Jaume Liarte)

LA CUINA D'ABANS

Adolf Costafreda

LA CUINA DEL CARAGOL

De caragols a Artesa sempre se n'ha menjat. Era una menja barata ja que abans els caragols abundaven molt i tothom en tenia sempre a casa a dejunar. No es menjaven mai en caragolades els caragols acabats de plegar, sinó que es guardaven en caragoleres fins que ja estaven eixuts. De receptes d'abans només n'hem trobat de quatre menes: a la brutesca, a la llauna, perbullits i a la gormanta. Les tres primeres tothom les feia igual, a la gormanta, però, ja hi ha alguna varietat, com veurem:

CARAGOLS A LA BRUTESCA

Per fer els caragols a la brutesca, s'agafava una rajola (o una llauna) i es cobria de sal. Els caragols es posaven bocaterrosos sobre la sal de la rajola. S'encenia una mica de palla i es posava a cremar sobre dels caragols i s'hi anava afegint palla fins que (pel soroll que feien en coure's) hom entenia que ja eren cuits. Llavors, amb compte, es treia la cendra i es bufava sobre els caragols per acabar de netejar-los. Es menjaven agafant-los de sobre la rajola i s'untaven en una vinagreta o allioli. Per la mena de cocció, normalment la gent els coïa al carrer. El nom de la brutesca li ve perquè els dits, en agafar-los, quedaven negres de la cendra que encara quedava entre un caragol i l'altre. Ara ja ningú els cou d'aquesta manera tot i que era com quedaven més bons.

CARAGOLS A LA LLAUNA

Sobre una llauna resistent per posar-la al foc, es posaven els caragols de cara amunt. Es posava força sal per sobre (més que res per evitar que els caragols es moguessin del seu lloc) i es posava la llauna al foc a coure. Es menjaven també agafant-los directament de sobre la llauna i untant-los amb vinagreta, allioli o salsa de tomata i alls.

CARAGOLS PERBULLITS

Els caragols ben nets, es bullien amb aigua i força sal. S'escorrien i se servien amb plat. Es podien acompanyar amb faves també bullides (quan les faves eren ja gairebé dures) i untant, fava i caragol en la mateixa agulla, dins una vinagreta.

CARAGOLS A LA GORMANTA

Ingredients: caragols ja nets, ceba, alls, julivert, ametlles, farina, oli i sal

Els caragols es bullien apart, s'escorrien i un cop escorreguts es posaven en una cassola a sofregir amb l'oli, la ceba, els alls i el julivert, amb la sal corresponent. Quan tot estava cuit, s'hi posava una mica d'aigua i una o dues cullerades de farina. Es barreja ben barrejat i, finalment s'hi posava una picada d'ametlles amb una llesca de pa torrat.

CARAGOLS A LA GORMANTA AMB PEBRE

Ingredients: Caragols, costella de porc, llonganissa, ceba, alls, tomata, pebre, bitxo, conyac, farina, oli i sal.

En una cassola es sofregeixen els talls, fins que estan cuits, tot seguit es posa a sofregir la ceba, els alls i la tomata. Quan tot és ben sofregit s'hi posen els caragols escorreguts (els caragols, prèviament els haurem fet arrencar el bull en una olla apart). Es remena tot i s'hi afegeix el pebre, el bitxo i un raig de conyac. Es deixa bullir una estona tot junt; tot seguit, s'hi tira un polsim de farina, es torna a remenar fins que la farina és cuita i ja es poden treure del foc.

EL CARTER SEMPRE TRUCA DUES VEGADES...

Felip II

He de confessar que, d'entrada he tingut seriosos problemes per trobar un títol adient per aquest escrit, la meua voluntat de fer una certa reflexió, com a persona allunyada de la confrontació política i posar per escrit un seguit de pensaments que a ben segur són comuns entre els nostres vilatans a propòsit de les passades eleccions municipals.

Jo vaig ésser un de tants i tants sorpresos i reconec que ara és molt fàcil fer reflexions i apuntar possibles causes doncs fem com diu un antic proverbi rus *Quan hauràs trencat la roda del carro molta gent et dirà per on no havies de passar*, però les xifres són les que són i tothom pot fer la seva lectura i aquesta és la meua i animo a tots els que la llegeixin que facin la seva... Com vaig sentir un dia a un polític en una democràcia els únics que no s'equivoquen el dia de les eleccions són els electors. A la millor els candidats s'han equivocat en la formulació de les propostes o bé si de cas, el seu missatge no ha estat prou entenedor, però el votant mai no s'equivoca; cosa ben diferent és si després descobreix que l'han enganyat, però això és una altra cosa.

Partit dels Socialistes de Catalunya- Entesa Artesenca, 544 vots i 6 regidors; l'any 1999, 357 i 4 regidors. Aquest augment tan important de vots, no crec que pugui explicar-se únicament en una valoració de la tasca de govern realitzada els darrers 4 anys, cosa que deixo a criteri de cadascú, evidentment ha existit un vot de càstig vers CiU i ERC. En circumstàncies com aquesta el més fàcil és fer una lectura simplista; emmirallar-se i arribar a la feliç conclusió que l'equip de govern des de l'any 1999 fins avui ho ha fet tot bé i són els millors de la colla. Si així ho fan (gairebé resulta difícil no fer-ho) poden cometre un gran error i de fet només cal mirar al seu entorn, tan proper com més allunyat, per veure la quantitat d'alcaldis amb majories absolutes fins al 25 de maig i que no només s'han perdut sinó que s'han conformat alternatives de govern que han deixat de banda la llista més votada i que sovint era la que manava. Per això crec que

cal saber administrar les majories absolutes i resulta certament difícil fer-ho per tal que el dia a dia no sigui l'origen de malentesos i allunyament entre el govern municipal i els habitants del nostre poble

Si és cert, que ho és, que s'aprèn més de les derrotes que de les victòries, cal aprendre de les derrotes d'altres governs municipals i esmerçar tots els esforços per tal que el nostre poble sigui el màxim de participatiu i responsable en la gestió i les prioritats del govern municipal. Avui quan l'anomenada *societat de la informació* permet manejar milions de dades en un moment, cal cercar els mecanismes necessaris per tal que les eleccions deixin d'ésser una mena de xec en blanc amb venciment a 4 anys i esdevinguin una forma de participació social totalment sensible a les inquietuds i afanys dels habitants d'Artesa.

Esquerra Republicana de Catalunya 71 vots i cap regidor; l'any 1999; 103 vots i un regidor. D'entrada he de dir que quan vaig veure que a la candidatura d'ERC no hi havia suplents vaig pensar que havien tingut algun problema per trobar gent per posar a la llista, cosa sorprenent, doncs l'ERC s'ha presentat com una aposta per la renovació de la classe política, ja en anteriors eleccions i capaç de recollir un sector profundament descontent de l'evolució de Catalunya com a nació. La prova està que en la majoria de viles i ciutats ha pujat d'una forma important i en d'altres llocs fins i tot ha assolit representació quan no en tenia fins ara i per això ha estat decisiva en força municipis. A més crec que el mantenir-se fora de segons quina mena de responsabilitats de govern els ha permès defensar les postures més bel·ligerants d'una part important de la població en alguns temes com p.e. el *Plan Hidrológico Nacional*, el naufragi del *Prestige* i per descomptat en el no a l'agressió a Iraq, sense por a les possibles repercussions polítiques.

Creo que el grup de suport a aquesta candidatura haurà d'obrir una reflexió sobre les possibles motivacions del canvi de tendència

respecte la mostrada arreu i fins i tot la seva baixada de vots, ja que costa d'entendre. Potser no han sabut explicar la seva aliança de fet, amb el grup de regidors del PP durant la part darrera d'aquesta passada legislatura en la seva tasca de desgast del grup que governava, amb independència de la valoració que mereixés l'acció del govern municipal. A més estava cantat que d'assolir majoria absoluta de regidors amb la candidatura de CiU, deixarien de banda als regidors del PSC ni que fos la llista més votada.

Quan escric aquestes ratlles he rebut un escrit signat pel Grup Municipal d'ERC, suposo que volien dir, grup de suport a la candidatura a les eleccions municipal; fora bo que tothom digués el que és realment en política, ni que fos només per un tema d'higiene mental. De fet aquest escrit és la típica i tòpica resposta, ben educada això sí, dels participants que han perdut unes eleccions amb un seguit de declaracions de bones intencions i encomanant-se tasques de control de govern municipal per tal de fer complir el programa del govern de la candidatura que les ha guanyat. Certament queda força bé però difícil de fer complir sobretot sense tenir ni responsabilitats ni participació al govern, però en fi el temps posarà les coses al seu lloc, com sempre.

Convergència i Unió 272 vots i 3 regidors, l'any 1999, 79 vots i 1 regidors, però suposo que com a precedent també caldria tenir present que a la composició de la llista d'enguany de CiU hi havia una aportació molt important de persones que es presentaven com a independents tot i la seva militància ben propera en el temps al Partit Popular i que l'any 1999 va obtenir 288 vots i 3 regidors. Suposo que el que ha passat en aquesta votació esdevindrà paradigma d'un fet que tots els teòrics i més o menys assenyats especialistes de la ciència política ja fa temps que saben i que es resumeix en el fet que en política mai quatre més quatre fan vuit, amb una mica de sort fan set, però sovint es queden en sis. Crec que van fer els números ben clars si aconseguien sumar els vots de CiU (perquè era la bandera) i els del PP (perquè la gent que donava suport a la

candidatura era la mateixa del PP a l'any 1999), el tema podria quedar ben rodó. A més tenia una virtut afegida i és que no hi havia cap problema d'estètica si l'endemà de les eleccions aconseguien formar una majoria amb la candidatura d'ERC.

Aquest plantejament se n'ha anat en orris, primerament perquè el resultat de les eleccions són el resultat d'una multitud de decisions individuals. Els votants per molt que se'ls manipuli, arriba un moment que prenen una decisió a partir de molts petits factors i a molta gent està clar que els ha semblat molt malament aquesta mena de traspàs institucionalitzat amb la seva voluntat política. El grup de militants de Convergència i Unió, potser que d'una vegada facin una autèntica reflexió de, com és possible que en aquest municipi totes les eleccions les hagi guanyat CiU, llevat de les municipals i que fins i tot "fixant" un cap de llista i un seguit de persones que sempre li havien donat suport, amb uns resultats gairebé constants, no hagin guanyat.

Tenia l'esperança que si CiU, assolís l'Alcaldia encara el Sr. Pujol tindria temps per fer-nos una visita i treure'ns d'una mena de llista negra, molt petita, doncs només hi ha dos municipis i que es correspon als que no ha visitat en tots els més de 20 anys que ha governat Catalunya, tot i que ha manifestat la seva voluntat d'anar a visitar com a mínim una vegada a tots i cadascun dels pobles de Catalunya. Ara sembla que el temps se li acaba, pel que es veu potser no ha estat el President de tots els catalans o a la millor els veïns d'Artesa inspirem tan poca confiança que no s'hi pot ni posar el peus, no fos cas ...

Personalment sempre he cregut que si el cap de llista de la candidatura de CiU al començament de la democràcia hagués entrat a formar part del partit esmentat, hagués assolit l'Alcaldia, com va passar en tants i tants municipis de Catalunya, però això no va poder ser, per raons que ara no vénen al cas i, a més, va pecar d'una certa ingenuïtat, impròpia d'un polític vocacional, que va ser no anar com a cap de llista a les eleccions de l'any 1979 i és que la realitat no sempre s'adiu al guió de la pel·lícula.

NO CAL PARLAR SEMPRE D'INDEPENDÈNCIA

Adolf Costafreda

Tots, d'alguna manera, encara que no siguem independentistes, intuïm que l'única acció vàlida per al futur del nostre país és la independència política. Sabem (ho palpem cada dia) que l'Autonomia que tenim des de l'any 1980 no ens serveis de gran cosa a l'hora de defensar la llengua, la cultura i la nostra manera de viure la vida si, des de Madrid (que és on rau tot el poder), no els dóna la real gana de deixar-nos respirar. Ho hem vist sempre: des de Madrid, la visió que tenen d'Espanya és encara la de: *Una, Grande, Libre*. Per a ells, qualsevol avanç cap a la normalització de la llengua catalana, és una agressió a la seua llengua castellana, l'única que els importa i l'única que creuen vàlida per a la comunicació. L'ús del català ha de seguir (per imperatiu legal) reclòs com sempre dins la intimitat de les llars catalanes.

Davant d'aquesta poca sensibilitat (potser hauríem de dir d'aquesta barra) dels que ens manen, el futur de la nostra llengua i de la nostra manera de ser catalans (amb Generalitat o no) només tenen un camí; la lenta, però irreversible desaparició de la faç de la terra. Això que dic és greu, però no per greu deixa de ser menys cert.

Parlar sempre d'independència, penso, no serveix de gran cosa si això no va acompanyat d'una militància constant de catalanitat, el no canviar de llengua sempre que algú se'ns adreci en castellà, per exemple. La independència no ens la regalaran; ens l'hem de guanyar, i si nosaltres n'estem convençuts, d'una manera o altra hem d'intentar, també, convèncer els altres. Mentre que els independentistes siguem minoria no cal parlar de sobiranes, parlem més aviat de fer país tot fent-lo, parlem de catalanitat tot treballant-hi. No ens podem plegar de braços esperant que la feina la facin els

altres o només dient: jo sóc independentista.

Amb independència o no, el futur de la nostra llengua o cultura depèn només de nosaltres i per això no val a badar ni podem perdre el temps amb lamentacions. Hi ha molts fronts oberts que no cal descuidar: la integritat de les persones, la justícia social, el dret dels immigrants etc. A nivell de poble, una bona manera de fer país, és integrar-se en algun dels col·lectius que hi funcionen: Club Futbol, Associació de Dones, Ajall, Alternativa Ecologista, La Femosa i d'altres. Treballar des de dins, fent activitats lúdiques o culturals, però sobretot intentant plasmar sempre aquest caire de catalanista que tant ens convé per sensibilitzar els menys sensibilitzats que som ciutadans d'un país que necessita la força de tots per tirar endavant, per seguir sent com som i parlar com parlem.

Estar parlant sempre d'independència i no involucrar-se en res, no fer res i mantenir-se sempre al marge de tot, és un mal servei a la nostra societat (al nostre poble) tan mancada d'iniciatives, d'idees i d'esforços per sortir de la mediocritat. No hi arribarem mai a la independència si no treballem el camí, si no ens comprometem en alguna cosa positiva per fer créixer, dins del nostre entorn més immediat, aquesta mateixa idea que, com a poble, com a país, tenim el dret (jo diria, la necessitat) de la independència, no només per salvarguardar tots els valors que com a nació aportem al món, sinó també per dignitat. Som i volem ser (almenys els independentistes) ciutadans d'un país sobirà el qual pugui parlar de tu a tu amb qualsevol altre país del món amb els mateixos drets i deures que els altres. Per aconseguir aquest objectiu, val més treballar per anar-hi arribant que perdre el temps només parlant d'independència, almenys és això el que jo penso.

TOT PASSEJANT LO GOS

(SOBRE L'ORDENANÇA MUNICIPAL)

Alternativa Ecologista d'Artesa de Lleida

La Mari Cose Arei Corro i la Bepeta Fila Prim s'han trobat de nou, tot passejant el gos. Fa un any llarg que no coincideixen. Just l'estiu passat van tenir una conversa sobre la feina que donen els animals domèstics i també sobre els abandonaments en època de vacances. Van arribar a la conclusió que si un ha d'anar de viatge o de vacances i no es pot emportar l'animal de companyia, el millor és deixar-lo a algú que en tingui cura o bé portar-lo a una Residència o Protectora perquè se'n facin càrrec temporalment.

-Noia, que cara ets de veure.

-Prou tens raó, Bepeta. Mira te vai fer cas a tu i, durant lo curs, trauen lo gos a passejar los xiquets, una setmana cada un. No volien gos?, pues que el cuido'n. Però ara, com que són de campaments, hu fai io i tots contents.

-I sí que s'ha fet gran lo Trosky.

-I tant!... mos el van donar dient que no creixerie gaire i s'ha fet com un ruc, i menge i cague...

-Ah!, Ia t'has llegit lo paper de l'Ajuntament sobre los animals?. Sí dona, lo que diu que los ham de censar i recollir les caques...

-Ah! Sí. Lo nostre ia n'astà de censat, i té totes les vacunes an regla, però això de portar una placa identificativa o com es digo, i recollir los cagallons..., ara hi corro. Astant carregats de romanços aquestos de l'Ajuntament, i los de l'Alternativa també.

-Dona, ben mirat, sempre mos queixem que lo poble està brut, bosses, papers...i cagallons de gos. L'altre dia la xiqueta va vindre amb unes sabates...

-Calle dona, calle!...si te n'asplico una...Lo xiquet ere petit, devie tindre dos o tres anys; a cal Xero havien fet obres i hi havia un munt d'arena al carrer, no vulgos tu que se'm presente tot content amb un cagalló a cada mà com si fos un trofeu. Mira, una mica més i vomito. Si atrapo lo gos li amorro!

-Sí, li podràs amorrar a dins de casa, però al carrer és l'amo lo responsable.

-Tens ragó, tu. Los animals no tenen

coneixament i són los amos los que han de fer les coses bé, educa'ls i vigilar que no molesto'n als altres...Ben mirat, agafar una bosseta de plàstic i recollir la merda del gos no deu ser tan complicat com és això.

-No, és clar que no. Tot és qüestió de costums. S'agafe la bossa com si fos un guà, es plegue la caca, es gire la bossa, la merda quede dins de la bossa i es llance amb una paperera i llestos; pues no, no hu és gens de complicat.

-Ara que això de la placa identificativa, ia és un bon rollo, ia. Al meu gos no li fa cap falte la placa. Si s'ascape, quan té gana, ia torne cap a casa, ia!

-Sí, però, ara imagina't, que se't perd. Com es diferèncie un gos perdut d'un gos abandonat?

-Si no porta cap identificació es considera abandonat, i segons per on es perd, ia ha begut oli, encara que la Nova Llei de Protecció dels Animals digo que no es pot sacrificar un animal abandonat.

-És clar, és clar! I què me'n dius d'això que no es poden deixar els animals sueltos pel carrer?

-Mira això sí que ho trobo bé, perquè lo gos que teníem abans, "la Gilda", cada dos per tres astave prenyada i llavos no sabíem què fer amb los cadells, i al final mos la va matar un cotxe. Ara que, si tothom tingués només l'animal que pot cuidar, però cuidar, eh? I el tragués a passejar lligat, com diu lo paper aquell, mos astalviariem brutícia i disgustos.

-Io crec que sí.

-I tant, dona, i tant... I no se'n perdrie tants. I qui el vulgués abandonar hu hauria de fer aposta, amb tota la mala sorra.

-700, diu que n'hi ha cada any entre abandonats i perduts a Lleida.

-Què dius ara?, tants?

-Tants.

-Ia et dic io, que ia persones que només n'hi tenen lo nom.

-I tant. Sort que això està canviant

-Sí, sort...

NOSALTRES

Alba Bosch

CAPÍTOL 2 <EL BAR (2A PART)>

Una hora més tard el Flavià, la Gisela, el Blai, l'Estrella i l'Abel encara continuaven parlant de tot allò que els estava passant i que no entenien.

-Així que tots ja ens havíem vist la cara abans i tu n'ets més o menys el culpable, no?

-Exacte Blai. -va dir el Flavià.

-Ens has manipulat per fer-nos coincidir entre nosaltres a tot arreu- va dir l'Abel.

-Si ho vols dir així...

-El que no entenc és per què ho has fet. Quin és el motiu, realment?

-Això Gisela ho haureu de descobrir vosaltres sols.

-Però ara marxarem d'aquí i potser no ens veurem mai més... -va dir el Blai.

-Ara us coneixeu, i això és el més important. I si no us fa res, hauria d'anar tancant el bar, que ja és molt tard.

-Però si només són les set de la tarda! -va dir l'Estrella.

-Va marxem, no tinc més ganes de fer el ridícul.

Els quatre nois van marxar acomiadant-se del Flavià fredament. Sentien que havien sortit d'aquell bar tal com havien entrat.

-No crec que ens hagi reunit sense cap motiu. Ha perdut molt temps i no crec que sigui per riure's de nosaltres. -va dir el Blai un cop ja estaven al carrer.

Parlant i discutint sobre el Flavià i aquella misteriosa reunió, van arribar al final del carrer.

-Jo tiro per aquí.

-T'acompanyo Estrella, jo també visc cap aquí -va dir l'Abel.

-Doncs nosaltres marxem junts -va dir la Gisela.

-Ei espereu! Per què no ens donem els telèfons? Podríem quedar algun dia, no? -va dir el Blai.

Mentrestant el Flavià baixava la reixa del

bar, satisfet d'haver complert el seu objectiu. Va esperar l'autobús, ja que no havia agafat el cotxe i casa seva li quedava lluny. Ara l'Abel i l'Estrella ja deuen estar junts va pensar el Flavià. I just en aquell moment els va veure a través del vidre de l'autobús.

-El que li passa al Flavià aquest és que està molt avorrit i no sap com passar el temps.

-Doncs hi ha alguna cosa que em fa creure en ell. Estic segura que a partir d'ara les coses ens canviaran a tots quatre.

-No ho sé Estrella... Per què no canviem de tema? Explica'm coses de tu.

L'Abel volia saber més d'aquella noia. L'acabava de conèixer, però ja sentia alguna cosa per ella. Tot i que fins en aquell moment havia dubtat del Flavià i l'havia pres per un farsant, va pensar que gràcies a ell havia conegut aquella noia tan maca. Una mica més lluny, el Blai i la Gisela parlaven dels estudis, un tema que als dos els interessava molt.

-A mi les matemàtiques també m'agraden, però el que m'agrada més de tot són els idiomes -va dir el Blai.

-A mi m'agradaria anar a Anglaterra a aprendre anglès.

-Doncs a veure si ens animem aquest estiu!

El Blai estava sorprès d'ell mateix. Gairebé no coneixia la Gisela i ja volia fer plans amb ella. De fet no dubtava que acabarien sent grans amics.

A quarts de nou cadascú ja era a casa seva, però tots quatre desitjaven veure's de nou. Els nous amics els agradaven, i tots van acabar oblidant-se del misteri amb què el Flavià els havia unit. Ara el que els importava era cultivar aquella nova amistat.

ATENCIÓ: No et perdís el pròxim capítol on pels personatges comença una nova vida.

FINIS QUAN??

L.F.

Darrerament i de manera continuada ens despertem amb dissortades notícies de violència domèstica (anomenada per molts violència de gènere), que afecten sobretot les dones, víctimes de l'agressivitat i els maltractaments dels seus companys, marits, etc.

En el rerafons del problema i deixant de banda la brutalitat i bestialitat del subjecte malfactor, hi ha la visió i els valors tradicionalment assignats al paper femení considerant-lo supeditat a l'autoritat del pare primer i després a la de l'espòs i a la superioritat *masclista* del paper tradicional masculí envers la dona.

A tall d'exemples:

a) L'any 1903 a la conferència feta per J. Prat al Centre Obrer de Barcelona i titulada *A les dones* es caracteritzava d'aquesta manera la dona treballadora: *Trista és la condició de la dona obrera... no sap res dels seus drets, damunt d'ella només recauen deures... deures de submissió, deures d'obediència, deures de resignació, deures d'esposa, de mare, sempre deures i més deures... El millor que pot passar-li és que trobi un home al seu gust, treballador com ella, però aquí s'inicia un nou calvari: Serà bo?, la voldrà sempre? No li pegarà com a tantes altres?...*

b) Any 1922, conferència d'Escartín sobre la *Diferenciació de sexes*: *L'home és reflexiu, ple de raó, apte per a la vida pública... La dona és l'àngel de la llar, tota sentiment i afecte. Malaurada dona si un dia abandona aquest amorós refugi...*

c) L'escriptora Mary Nash glossa la figura de l'anarquista Teresa Claramunt a *Treball, conflictivitat social i estratègies de resistència*: Segons Claramunt, *la principal causa de l'endarreriment cultural i social de les dones es basava en el principi de*

superioritat que l'home s'atribuïa.

d) També les doctrines feixistes reforcen el paper tradicional de la dona. El nazisme tenia com a lema definidor del paper femení *Kinder, Kirche, Küche* ("nens, església, cuina) o *La mujer es el reposo del guerrero* com es deia durant el franquisme.

Aquesta visió diferenciadora respecte la dona continua present en moltes de les sentències judicials contra maltractaments femenins d'aquest any:

- 95 sentències en els darrers 12 mesos suaus amb els maltractadors amb penes rebaixades perquè anaven beguts, tenien estrès, depressió, etc.

- A Montilla, un agressor ha estat condemnat a pagar 1'20 euros diaris durant un mes a la seva dona a la qual va causar lesions al cap, coll i tòrax.

Igualment esgarrifem assassinats com el de Premià de Mar, d'una violència i crueltat extrema (assassina la dona, l'esquartera i simula una desaparició) o el de l'actriu francesa Marie Trintignant a mans del seu promès en el transcurs d'una baralla.

A Lleida es van comptabilitzar el 2002 unes 470 denúncies de les quals 113 van ser retirades per les mateixes víctimes, evidentment per la por i la manca de protecció policial i judicial i així els agressors poden continuar maltractant amb tranquil·litat.

No ha estat fins ara, el mes d'agost del 2003, que el govern ha posat en vigor l'ordre de protecció de les víctimes de la violència domèstica, però cal preguntar-se: Serà suficient? S'hi posaran els mitjans necessaris perquè aquestes mesures i reformes es desenvolupin adequadament?

Cal esperar que aquesta ordre de protecció sigui útil, però el camí passa també per potenciar dins de l'educació i la formació els valors del respecte, de la tolerància, de la igualtat entre els sexes... i preguntar-nos: Fins quan??

AMB POQUES PARAULES

Felip Gallart

EL FUTUR DE L'ARQUITECTURA POPULAR

El passat 21 de juliol de 2003 vaig assistir a la presentació d'una magnífica exposició al Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, demarcació de Lleida titulada *Aprenent de l'arquitectura popular* on s'exposaven un conjunt de fotografies sobre diferents tipologies d'arquitectura popular: cabanes de volta, cabanes de falsa cúpula, basses, pletes, masos, espones, etc., algunes d'elles recollides al nostre terme.

Un cop presentada l'exposició es va fer una taula rodona sobre *El futur de l'arquitectura popular* amb la presència de diferents autoritats en la matèria, entre elles l'artesenc i col·laborador d'aquesta revista, Josep Gallart i el

picapedrer de la Floresta, Feliu Martín. Aquests esdeveniments estaven organitzats per l'Associació d'Amics de l'Arquitectura Popular, que tan bona tasca està realitzant en el coneixement, difusió i protecció de la nostra arquitectura popular.

A la taula rodona cadascú va dir la seva, però la sensació final va ser la de desencís: el patrimoni de l'arquitectura popular s'està malmetent, perdent irremissiblement davant de la insensibilitat general. Només cal donar un tomb pels nostres termes per veure l'esfondrament de les cabanes, de les basses, dels masos, de les espones... Causes se'n van adduir moltes. Les vies de comunicació com les autopistes, les carreteres, el tren d'alta velocitat, en general no han estat per orgues i per allà on han passat han traçat una línia irreversible en el paisatge enduent-se pel davant moltes mostres d'aquesta arquitectura. La tecnificació del camp ha portat amb ella uns altres usos i una altra mentalitat que ha arraconat aquestes

tipologies i les ha deixades sense funció. La concentració parcel·laria tampoc no hi ha ajudat gaire. Les diferents administracions no han estat tampoc prou sensibles. Però en general el que més ha provocat aquesta agonia ha estat, com acostuma a ser, el desconeixement, la insensibilitat i la ignorància general vers el veritable valor artístic i identitari de la nostra arquitectura popular.

Cabana del secà d'Artesa

El terme del nostre poble, i principalment el seu secà, compta amb un magnífic conjunt de tipologies d'arquitectura popular. Malauradament no s'escapa de la diagnosi pessimista que en aquesta taula rodona es va fer. I per acabar-ho d'adobar al nostre terme han actuat pràcticament totes les causes més amunt exposades i pel damunt de tot el

desinterès i el desconeixement. Recordo algunes rutes pel nostre terme organitzades per l'Agrupació Cultural *la Femosa* per conèixer aquestes construccions, també alguns escrits publicats en aquesta mateixa revista i poques iniciatives més. Penso que és ben poc el que hem fet i que si no aprenem a valorar aquest patrimoni difícilment el podrem respectar. Si no sabem transmetre als nostres fills una sensibilitat cap aquesta forma de cultura se'ns perdrà irremissiblement.

Tot aquest conjunt de tipologies de l'arquitectura popular forma part del nostre llegat artístic, és una herència que cal salvaguardar perquè ens parla dels nostres orígens, d'allà on venim, però sobretot d'allò que som. I com deia el poeta: qui perd els orígens perd la identitat, i per molt que tinguem, per molt que consumim i per molt que acumulem, sense identitat no som res: si no sabem què som, no som res.

LA SALUT DE CADA DIA

Carme Sirvent

Peix lluna

Faig tard, com quasi sempre, la Mercè ja escriu en la seva petita pissarra, deures per tota l'hora. Fa mandra, és dilluns i abans d'arribar a la piscina he fet una pila de coses, totes elles, feines de fer i desfer, que no duren ni una jornada domèstica; enllestir la cuina, posar rentadores, recollir roba, endreçar i ... trastejar per casa tota la tarda. Finalment he sortit i he passat per la botiga per comprar quatre coses. Quin neguit! No cal dir que he arribat esverada. Altres camins, més començada la setmana, sóc més puntual i tinc temps de fer petar la xerrada amb altres usuaris de la piscina, pregunto pels nounats i els seus noms, cal estar al dia perquè és un estiu ple de naixements i si no m'hi fico amb temps no donaré a l'abast, també em puc estirar una estona i gaudir de no fer res. Miro amunt i avall i em fixo en els canvis físics de la canalla del poble, adonant-me que més d'un ha deixat el món dels infants, i comença a treure el nas, i altres parts, en un futur més adult. La sensació de l'herba, el soroll dels jocs aquàtics, el xivari de les converses, em fan venir una onada de llibertat. És una estona de dues hores, és un temps curt, però, tinc molt clar que és totalment necessari, ningú té cura d'un mateix en la permança de la salut com el propi interessat. Una vegada malalts, ja hi ha tot un procés de recursos professionals, que se'n preocupen pels pacients.

Sembla que les altres alumnes ja comencen a tirar totes juntes. La Mercè diu que ja podem iniciar l'escalfament. Avui, què toca? Hi ha variacions; dies de piscina mitjana amb uns exercicis d'*aquagim*, amb l'aigua fins més amunt de la cintura i seguint el ritme de la música, si és que se sent, tot acompanyat de rialles i de queixes cap a la Mercè, per fer-li entendre que

estem a dilluns i no tenim el cos per a tanta salsa.

D'altres vegades fem jocs; individuals, per parelles, per equips, totes a l'hora; o fem estiraments de tota la musculatura coneguda i d'altres músculs que semblaven només existir en els manuals d'anatomia. Un ai, un ui, quin mal, ja està bé... Prou Mercè! Però, ella, com si no en fes cas, fa un gir en la dinàmica de la classe i tot seguit un altre nou exercici. També podem començar directament per la segona part de la pràctica i anar directament a la piscina gran. Allí, les piscines van que volen, cada piscina són 25 metres, i n'hi fem unes quantes; peus crol i braços braça, ara respirant cada dos, cada tres, cada sis, mitja piscina sense respirar, avui esquena... Cada dia l'arribada a la primera piscina és patètica, penso que no podré fer ni la tornada, però, tornem i tornem i només ens aturem per saber els nous deures, o per queixar-nos per tanta feina. Però, la veritat és que el cansament, que realment arriba, és gratificant, sembla que els anys, els ossos, les feines, la feina, la casa, els altres, per un temps descansen i et deixen. S'estableix una relació de silenci amb el medi aquàtic, que només es trenca per tornar a agafar aire, i altre cop el cap dins de l'aigua, per continuar surant piscina amunt i avall. Ajuden, tanmateix, els

Les participants al curs de natació per adults de la professora Mercè Perisé

comentaris divertits de les companyes, les ganyotes de desaprovació, els compliments de la professora i les seves rectificacions, el parlar d'altres coses entre piscina i piscina, el coneixement més proper de gent amb la qual no havies tingut gaire relació i entendre que l'amistat no té límits, i no em refereixo als metafísics, si no als casolans; edat, etapa de la vida, estudis, treball, ocupacions, si no, que més aviat entens les noves relacions com una afinitat per a la pràctica d'una mica d'exercici, unes quantes setmanes a l'estiu, i això és prou significatiu. La darrera part és la més trencadora, enrera queda l'esforç, és el moment de gaudir del silenci que ha deixat la marxa dels

altres usuaris, ens arribem a la platgeta de la piscina mitjana i fent estiraments, ja s'han acabat les abdominals i els jocs, les piscines i els deures. Són les nou de la nit, el silenci, sentir-te encisada pel contacte amb l'aigua, seduïda per l'aturament del temps, ara sóc un peix Lluna, un animal d'aigua en un jorn nocturn, no és que no pensi, és que no m'arriben els missatges de l'intercanvi sinàptic... Ara els peixos són Lluna i llisquen entre el repòs i el final del dia. Quan arribi a casa ja tornaré a ser un peix Sol.

Gràcies Mercè, per la tècnica i el temps de lleure.

ELS CURSOS DE NATACIÓ DE L'ESTIU A ARTESA DE LLEIDA

David Puigvert i Mercè Perisé

Aquest estiu a Artesa de Lleida s'han celebrat els cursos de natació per a infants i també per a adults, organitzats per l'Associació de Mares i Pares del col·legi *Els Til·lers*.

Els cursos es varen iniciar la segona setmana de juliol, després del cap de setmana de la Festa Major, i es van impartir al llarg de 3 setmanes de dilluns a divendres durant el matí d'11h a 14h, i per la tarda de 15,15h a 16,15h.

En els cursos per l'alumnat més menut hi ha participat un total de 68 nens i nenes del poble i alguns de Lleida. Les edats dels participants abarquen des dels 3 anys fins als 12, els més grans. Els participants han estat repartits en 6 grups: *Peixets 1* (aquells que realitzen el primer o quasi els primers contactes amb l'aigua), *Peixets 2* (aquells que l'any passat varen iniciar les primeres capbussades), *Gambes* (inici dels primers desplaçaments), *Cavallets* (aquells que comencen a desplaçar-se amb un cert grau d'exigència i inicien l'aprenentatge de certes habilitats a l'aigua), *Dofins* (es treballen els diferents desplaçaments en natació i s'introdueix la tècnica per tal de fer més eficaç la natació), *Taurons* (treball i domini de la natació i la tècnica amb més exigència).

Val a dir que l'alumnat no està agrupat per edats, sinó que l'aprenentatge de la natació es fa en funció del nivell d'habilitat envers el medi aquàtic que presenta cada alumne. Cal tenir en compte que cada nen/a presenta en tots els àmbits de la vida un ritme d'aprenentatge individual i propi en funció del seu grau de maduresa biològica, cognitiva, afectiva, motriu, ... tot i seguir a grans trets el calendari que ens marca l'edat cronològica de cada infant.

Es pot aprendre a nedar en una edat adulta, però actualment els nens i nenes tenen els mitjans i possibilitats idònies per realitzar aquest aprenentatge abans, com d'altres tipus d'aprenentatges escolars ja siguin cognitius com motrius.

El gran avantatge de poder realitzar una correcta assimilació de la natació des de ben jove radica en el fet que els nens i nenes podran practicar-la des de gairebé l'inici de la seva vida i per tant tenen més temps per a poder-la perfeccionar, poder perdre el temor i el respecte a l'aigua lentament i jugant, dotar als infants de més elements de seguretat envers el medi aquàtic, i obrir la possibilitat de practicar la natació i gaudir d'aquesta durant el temps lliure i d'oci en la infantesa, i en l'edat adulta es pot utilitzar aquesta

activitat física per assolir i mantenir un bon estat de salut i qualitat de vida.

Un altre aspecte important a destacar en l'aprenentatge de la natació és el JOC. Aprendre jugant és molt important en aquestes edats, i sobretot davant un medi com és l'aigua, medi que no es domina des de l'inici. L'aprenentatge a través del joc ajuda a la descoberta de les possibilitats de moviment dins i a l'aigua evitant en moltes ocasions que els primers contactes puguin ser traumàtics.

També els adults han pogut gaudir de l'aigua durant el mes de juliol, de 20h a 21h un grup de 16 joves passaven per la piscina a remullar-se.

El curs dels adults ha estat organitzat en tres nivells de natació amb diferents objectius alternant l'aprenentatge, el perfeccionament i manteniment del nivell de natació amb la millora de la condició física en relació amb l'aigua per tal de mantenir un bon nivell de salut i gaudir de les relacions socials que porta implícita la pràctica de qualsevol activitat física.

D'entre les activitats desenvolupades a l'aigua es poden destacar: la pràctica de la natació i el treball tècnic, la realització de sessions i activitats d'aquagim, d'aquaeròbic, la realització d'activitats jugades a l'aigua, treball a través d'exercicis compensatoris, d'estiraments i relaxació.

Nens i nenes en plena activitat

Grup Peixets 2

Grup dels Cavallets 1

Grup Dofins

Grup Peixets 1

Grup Gambes

Grup Taurons

ARTESA SE SOLIDARITZA AMB CUBA

La Redacció

L'Ajuntament d'Artesa de Lleida, dins de la partida que anualment destina a les ONGs, per tal de donar compliment a l'acord adoptat de cedir el 0,7% dels seus ingressos, i tal i com així reflexa el pressupost municipal, va decidir enguany Destinar 750 euros a la ciutat de Cuba per mitjà dels Amics de Cuba de Lleida.

Els diners esmentats que en la moneda cubana són de 782,72 USD, es destinaran al projecte *Reparació de la sala de revelat de RX i*

laboratoris de consulta externa de l'Hospital pediàtric de Centre Havana, del municipi de Cerro.

En escrit adreçat a l'Ajuntament d'Artesa de Lleida i als amics de Cuba de Lleida, subscrit per l'Assemblea Provincial del Poder Popular de la Ciutat de l'Havana, s'agraeix aquest solidari donatiu, i es fa esment que s'informarà degudament sobre l'execució d'aquest projecte.

SEU VELLA: L'ESPLENDOR RETROBADA

Joan J. Busqueta Riu

Comissari de l'exposició

Ocasions per pujar al turó de la Seu Vella de Lleida, al *castell* n'hi ha moltes. Sovint les desaprofitem i tractem de trobar algun motiu: els accessos, els horaris, les obres, l'aïllament, la gent que hi circula... excuses. Ara, però, no podem deixar escapar l'oportunitat que se'n presenta, única, realment.

Commemorem un fet que succeí fa noresmenys que 800 anys: el 22 de juliol de l'any 1203 i en una cerimònia solemne presidida per era aleshores bisbe de Lleida, Gombau de Camporrells, el comte de Barcelona i rei d'Aragó Pere el Catòlic i el comte Ermengol VIII d'Urgell posaren la primera pedra de la catedral de Lleida, la Seu, l'edifici, temps a venir, més emblemàtic de les nostres terres. Aquesta informació ens la proporciona la inscripció d'una làpida col·locada a la paret nord del presbiteri, al costat de la porta del que fou la sagristia nova del temple.

L'any 1991, el professor Isidro Bango, en el marc del Congrés de la Seu Vella va cridar l'atenció sobre els anacronismes del contingut i de la forma d'aquesta inscripció: massa evidències diplomàtiques i epigràfiques impedièren pensar que, efectivament, la làpida correspongués a l'època que testimoniava. Això no obstant, el mateix historiador, i un dels millors especialistes en la història del projecte arquitectònic de la Seu Vella, afirmava que el contingut de l'epígraf responia a la realitat històrica i, per això podíem emprar ben lícitament les dades que s'hi expressaven; així ho tornà a manifestar en la magnífica conferència que impartí, l'any 1995, en el marc del Dia de la Seu Vella. Ambdós treballs, publicats (1991, 1996), i, sens dubte, de lectura profitosa.

Segurament, pensem, hom devia aprofitar alguna ocasió especialment significada per retre el degut homenatge al moment fundacional. Qui sap, si al cap de 75 anys, el 1278, en el mateix

moment en què es procedia, un cop acabades les obres del temple, a la consagració del mateix, en època del bisbe Guillem de Montcada... o potser més tard. Aquí, certament, hem de seguir fent encara més recerca per millorar el coneixement que tenim del complex conjunt de la Seu Vella. I, no cal dir-ho, aquesta és una de les conclusions que hom extreu, també, un cop visitada en profunditat l'exposició que hem tingut la sort de comissariar conjuntament amb la Sra. Montserrat Macià, directora del Museu de

Lleida Diocesà i Comarcal.

Esplendor retrobada, aquest és el suggerent títol de la mostra. I el perquè de l'expressió és fàcil d'entendre. Estem acostumats a visitar una Seu Vella nua, despallada de tota aquella majestuositat ornamental que anà desapareixent a partir del segle XVIII, quan, amb motiu de la Guerra de Successió espanyola, el temple fou destinat a usos militars. L'exposició, doncs, tal com ens explica el text que trobem a l'entrada, pretén, a més de donar a conèixer un valuós patrimoni sovint dispers, retornar, en la mesura del possible, part d'aquella esplendor, una mirada diferent d'una catedral vestida, ornamentada, amb objectes del culte i artístics; recuperar ambients i espais de la vida quotidiana

catedralícia; acostar-nos a un edifici carregat, per damunt de tot, de vida. I per això, quan hi anem, hem d'imaginar que fem una visita a la Seu de Lleida un dia qualsevol de les darreries del segle XV o dels començaments del segle XVI. Està clar, no hi veurem tots els objectes, però sí podrem adonar-nos, ni que sigui fragmentàriament, de la riquesa escultòrica, pictòrica, de peces d'orfebreria, de tapissos, de llibres, etc., que albergà l'antiga catedral mentre va estar oberta al culte, mentre funcionà com església principal de les terres de Lleida. Hi trobarem gairebé un centenar d'objectes exposats, vinguts, alguns d'ells, de fora les

La Mare de Déu del Blau, una de peces de l'exposició

nostres fronteres, com un dels fragments del gran retaule d'alabastre: el dedicat a l'escena de la reprovació d'Adam i Eva, custodiat avui al Museu de Belles Arts de Sant Francisco, entre altres. Uns objectes que s'agrupen a partir de tres grans àmbits temàtics, precedits d'un espai introductor que ens presenta la catedral en el moment del seu tancament i posterior conversió en caserna de l'exèrcit, així com les conseqüències que se'n derivaren amb el pas del temps, tot prenent com a exemple el grup escultòric de la Porta dels Apòstols. Algunes peces d'aquest grup, presidit per la MaredeDéu del Blau, ens donen la benvinguda i ens conviden a retrobar l'esplendor. Finalment, l'exposició es clou amb un àmbit que recull algunes mostres de les darreres expressions artístiques a la Seu.

La fundació de la Seu Vella, Litúrgia i cultura a la catedral i Fundacions, capelles i espais de la mort, donen nom als tres grans espais de l'exposició. Una exposició, d'altra banda, que ha hagut d'adaptar l'interior de la Seu Vella, un espai grandios, a un recorregut que canviava els hàbits de visita actuals. Aquest repte i l'encert de la proposta, que permet certament una visita fluïda pel conjunt, el devem a l'equip dirigit pels arquitectes Mamen Domingo i Ernest Ferré.

No ho dubteu... pels continguts, pel discurs expositiu i el disseny, per tot allò que representa aquesta exposició; de peces que tornen, ni que sigui temporalment, del lloc on mai no havien d'haver sortit, paga la pena pujar al turó. Aquest cop, no valen les excuses.

Horari de visita:

Setembre: de dimarts a diumenge de 10 a 13,30 i de 16 a 19,30 (dilluns tancada)

Octubre: de dimarts a diumenge de 10 a 13,30 i de 15 a 17,30 (dilluns tancada)

Visites concertades i grups: 973 230653

ALGUNES DE LES PECES MES DESTACADES DE L'EXPOSICIÓ

Mare de Déu dels Fillols

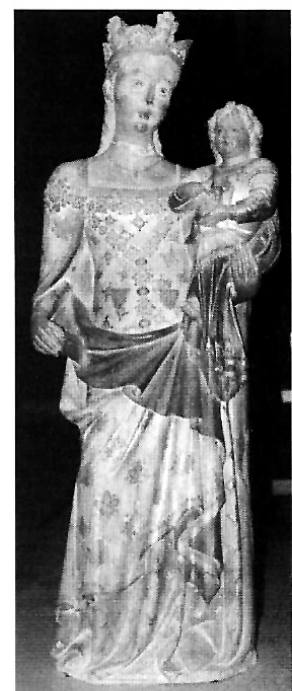

Sant Jaume Major

Sepulcre dels Montcada

Santa Maria l'Antiga

Mare de Déu de Bellpuig de les Avellanes

ELECCIONS MUNICIPALS A ARTESA

La Redacció Una història de 25 anys (i 2)

Continuem amb la llista de candidats i candidatures que durant aquesta anys s'han presentat a les eleccions municipals del nostre poble i que a la revista passada vam deixar a les terceres eleccions:

QUARTES ELECCIONS MUNICIPALS
A les eleccions de 1991, no s'hi va presentar el Partit Socialista, però sí l'Entesa Artesenca i Convergència i Unió i la Federació de Partidos de Alianza Popular (F.A.F.) que en aquesta ocasió ja s'havia convertit en el Partido Popular (PP). A cadascuna i anaven aquests candidats:

ENTESAARTESENCA

Josep Drudis Berengué
Felip Domènech Costafreda
Josep Ramon Gallart Fernández
Felip J. Solé Gallart
Josep Jaimejuan Bertran
Ramon Ribera París
Ramon Iglesias París
Eduardo Besora Besora
Benjamí Mor Pellisé
SUPLENTS
Albert Bellmunt Argilés
Jordi Niubó Nosas
Francisco Barberà Mir

COALICIÓ CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Isidre Puig Domènech (CDC)
Montserrat Argilés Andrés (independent)
Ricard Batiste Olomí (independent)
Camil Bonet Besora (CDC)
Francisco Javier Puy Drudis (CDC)
Isidre París Olomí (independent)
Enric Domènech Drudis (independent)
Joan Garròs Gallart (CDC)
Jaume Solé Bernaus (independent)
SUPLENTS
Pere Mas Carné (independent)
Pere Besora Bonet (CDC)
Lluís Solans Niubó (independent)

PARTIDO POPULAR

Ramón Gallart Masalles
Simó Besora Torrent
Antonio Garròs Morell
José Ramón Mor Besora
José María Gallart Arbonés
Ramon José Iglesias Olomí
Isidro Mor Granell
Antonio Solé Solé

José Arbonés Tost

SUPLENTS:

Antonio Garròs Gallart
Santiago Liarte Bonastre
José María Gallart Porqueras

Les eleccions de l'any 1991 es van celebrar el 26 de maig amb aquests resultats:

Nombre d'electors 955; nombre de votants 671; vots nuls 8; vots en blanc 15.

ENTESAARTESENCA 364 vots
(6 regidors)
PARTIDO POPULAR 173 vots
(2 regidors)
CONVERGÈNCIA I UNIÓ 111 vots
(1 regidor)

CINQUENES ELECCIONS MUNICIPALS

En aquestes eleccions, a més dels tres partits de la quarta legislatura, també es va presentar ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA. Els candidats de les diferents formacions són els següents:

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Isidre Puig Domènech (CDC)
Manuel Argilés Andrés (independent)
Francisco Javier Puy Drudis (independent)
Miguel Gallart Gallart (independent)
Pedro Mas Carné (independent)
Joan Antoni Pascual Fita (CDC)
Camil Bonet Besora (CDC)
Jaime Gregorio Solé Bernaus (independent)
José Carrera Mor (independent)
SUPLENTS
Isidro París Olomí (independent)
Juan Garròs Gallart (CDC)
Pedro Besora Bonet (independent)

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Antonio Garròs Solé
José Costafreda Vila
María Ester Gallart Moncusí
José María Carrera Fornalés
Isidre Olomí Ané
Ramon Garròs Mir
Isidro Garròs Torreguitart
Esther Bravo Valero
Juan Carlos Iglesias París
SUPLENTS
Francisco Pedro Garrigó Solé
Iván Argilés Andrés
Xavier Garròs Jové

ENTESA ARTESENCA
 Benjamin Mor Pellisé
 Ramón Moreno Giménez
 Josep Jaimejuan Bertrán
 Jaime Manuel Drudis Segarra
 Felip Liarte Bonastre
 Ricard Pons Pico
 Meritxell Bellmunt Alegre
 María Isabel Nosas Bertrán
 Jordi Niubó Nosas
 SUPLENTS
 Adolf Costafreda Castillo
 Miquel Olomí Batlle
 Miguel Terés Montoliu

PARTIDO POPULAR
 Ramón Gallart Mesalles (PP)
 Antonio Garròs Morell (PP)
 José Arbonés Tost (PP)
 José Ramón Mor Besora (independent)
 Isidro Mor Granell (independent)
 Josep Maria Gallart Vilalta (independent)
 Antonio Solé Solé (independent)
 Ramón José Iglesias Olomí (independent)
 Eugenio Porqueras Olomí (independent)
 SUPLENTS
 José María Gallart Arbonés (PP)
 José María Santamaria Esteban (independent)
 Santiago Liarte Bonastre (PP)

Les eleccions de 1995 es van celebrar el dia 8 de maig amb aquests resultats:
 Nombre d'electors 1.036; nombre de votants 819; vots en blanc 13; vots nuls 1

PARTIDO POPULAR286 vots
 (3 regidors)
 ENTESA ARTESENCA 218 vots
 (3 regidors)
 ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA..... 161 vots
 (2 regidors)
 CONVERGÈNCIA I UNIÓ 140 vots
 (1 regidor)

SISENES ELECCIONS MUNICIPALS
 A les eleccions municipals del 1999, a Artesa s'hi van presentar els quatre mateixos partits que a les del 95, però aquest cop, l'Entesa Artesenca es va presentar amb coalició amb els Socialistes de Catalunya (Partit dels Socialistes de Catalunya-Progrés Municipal de Catalunya-Entesa Artesenca). A cada llista hi havia aquesta candidats:

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (ERC)
 Joan París Olomí
 Josep Costafreda Vila
 Jordi Pardes Carrió

Esther Bravo Balero
 Ferran Lozano Revuelto
 Mª Ester Gallart Moncusí
 Joan Carles Iglesias París
 Marc Garrigó Solé
 Casimiro Gallart Carulla
 SUPLENTS
 Joan Casola Matas
 Mª Teresa Oro Betriu
 Francesc Garrigó Solé

PARTIT POPULAR (PP)
 Ramon Gallart Mesalles (PP)
 Antonio Garròs Morell (PP)
 José Arbonés Tost (PP)
 Ramon José Iglesias Olomí (independent)
 Francisca Profotós Cea (PP)
 Josep Maria Gallart Vilalta (independent)
 José Ramón Mor Besora (PP)
 Dolores Gallart Porqueras (independent)
 José Maria Bonet Faltuera (independent)
 SUPLENTS:
 José Maria Santamaria Esteban (independent)
 José Maria Gallart Arbonés (PP)
 Santiago Liarte Bonastre (PP)

CONVERGÈNCIA I UNIÓ (CIU)
 Isidre Puig Domènech (CDC)
 Francisco Javier Puy Drudis (CDC)
 Pere Mas París (CDC)
 José Francisco Batlle Gallart (CDC)
 Pedro Mas Carné (independent)
 Joan Antoni Pascual Fita (CDC)
 Juan Garròs Gallart (CDC)
 Maria Soledat Vidal Meta (CDC)
 José Giribet Carli (CDC)
 SUPLENTS
 Isidro París Olomí (independent)
 Camil Bonet Besora (CDC)
 José Maria Olomí Batlle CDC)

PSC-PM-ENTESA ARTESENCA
 Ricard Pons Pico (Entesa)
 Josep Jaimejuan Bertran (Entesa)
 Manolo Argilés Andrés (independent)
 Felip Domènech Costafreda (Entesa)
 Emili Josep Pijoan Garròs (Entesa)
 Francesc Xavier Solanelles Batlle (Entesa)
 Felip J. Solé Gallart (Entesa)
 Miquel Terés Montoliu (Entesa)
 Albert Bellmunt Argilés (Entesa)
 SUPLENTS
 Adolf Costafreda Castillo (Entesa)
 Josep Drudis Berengué (Entesa)
 Benjamí Mor Pellisé (Entesa)

Les eleccions de 1999 es van celebrar el dia 13 de juny, amb aquests resultats:
 Nombre d'electors 1107; nombre de votants 848, vots en blanc 9; vots nuls 15.

PSC (PSC-PSOE) PM-ENTESA ...357 vots
(4 regidors)
PARTIT POPULAR.....286 vots
(3 regidors)
ESQUERRA REPUBLICANA 103 vots
(1 regidor)
CONVERGÈNCIA I UNIÓ79 vots
(1 Regidor)

SETENES ELECCIONS MUNICIPALS

Encara que aquestes darreres eleccions s'han fet aquest enguany, com que la llista de candidats no l'hem trobat a les pàgines de *LA FEMOSA*, ens ha semblat bé posar-la a continuació.

A les eleccions municipals del maig passat, a Artesa es van presentar tres candidatures, les mateixes que a les eleccions del 1999 menys la del PARTIDO POPULAR (PP). Els candidats que hi van concórrer són els següents:

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Joan Octavi París Olomí
Marta Miró Esteve
Josep Costafreda Vila
Jordi Pardes Carrió
Ferran Lozano Revuelto
Camil Bonet Besora
Anna Maria Oró Betriu
Xavier Garròs Jové
Enric Domènech Drudis

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Ramon Gallart Mesalles (independent)
Ramon Badia Bosch (independent)
Antoni Garròs Morell (independent)
Ramon Capell Benet (independent)
Pere Mas París (CIU)
Francesc Xavier Gallart Besora (independent)
Francisca Profitós Cea (independent)
Josep Maria Gallart Arbonés (independent)
Dolores Gallart Porqueras (independent)

SUPLENTS

Maria Soledad Vidal Mela (CIU)
Josep Arbonés Tost (independent)
Alfred Olivart Mor (independent)

PSC-PM-ENTESA ARTESENCA

Ricard Pons Pico (Entesa)
José Domènech Segura (Entesa)
Josep Antoni Minguet Olomí (Entesa)
Francesc X. Solanelles Batlle (Entesa)
Josep Maria Carrera Fornalés (Entesa)
Jaume Drudis Segarra (independent)
Eva Drudis Oró (Entesa)
Iván Argilés Andrés (independent)
Dolors Botanch Orpella (independent)

SUPLENTS

Eduard Carrera Romeu (Entesa)

Emili Pijuan Garròs (Entesa)
Montse Codina Lorenzo (Entesa)

Tot el que fa referència a aquestes darreres eleccions, ja va sortir publicat en el número passat d'aquesta revista i per tant pensem que no cal tornar a parlar-ne.

Si heu anat llegint el nom dels candidats i candidates a les eleccions municipals d'Artesa, us haurà sobtat, segurament, la barreja que hi ha de noms en català o en castellà, això es degut principalment a que la persona candidata en qüestió, ha tingut la precaució de catalanitzar-se el nom al registre civil. El nom que figura a les butlletes és el mateix que hom té al carnet d'identitat, en castellà o en català. Tot i així, en algunes candidatures (per exemple les llistes d'Esquerra Republicana) es nota una catalanització sistemàtica de tots els noms. A més a més, escara que són llistes curtes i s'haurien pogut esmenar amb facilitat, s'hi nota un munt d'errades en la transcripció del noms, però sobretot dels cognoms, que deixa a hom esbalaït. En els que ens ha estat possible ho hem esmenat, en alguns cognoms ens ha estat impossible per no saber quin era el correcte. Els accents, a vegades hi són i altres no, i sempre, encara que els noms siguin en català, l'accent és com en castellà, nosaltres hem procurat posar el correcte.

Curiositats com a nota final

Al llarg d'aquesta eleccions ens hem pogut adonar de com, a través dels anys, ha crescut el cens electotal del nostre poble. L'any 1979, per exemple, hi havia 879 artesencs amb dret de vot i a les darreres eleccions aquest cens havia augmentat fins a 1.106 (una persona menys que al 1999). En aquestes darreres eleccions, per primera vegada en unes eleccions municipals artesencs, hi havia dues meses, situades a les escoles (ja hi havia hagut dues meses a les darreres eleccions genarals). En tots aquets anys s'han presentat a les eleccions del nostre Ajuntament (dins les diverses formacions polítiques) 151 antesencs/ques; 134 homes i 16 dones i d'aquests 72 s'hi han presentat només una vegada, els altres s'hi han presentat de dos fins a 6 vegades: Les persones que han anat més vegades de cap de llista són: Ramon Gallart Mesalles, 6 vegades (Alianza Popular una vegada, Partido Popular 4 i CIU una vegada). Isidre Puig Domènech, ha anat a les llistes de CIU 6 vegades, 5 de cap de llista. Josep Drudis Berengué 3 vegades per Entesa Artesenca. Les persones que han anat més vegades en una o altra llista són les de CIU i les del PP: Camil Bonet 6. Joan Garròs Gallart 6. Pere Mas Carné 5. Enric

Domènec Drudis 5. Antoni Garròs Morell 5. Josep Arbonés Tost 5. De les dones, només la Maria Ester Gallart va arribar a regidora per

Esquerra Republicana de Catalunya a les eleccions de 1995, després de la dimissió de cap de llista seva formació, Antoni Garròs Solé.

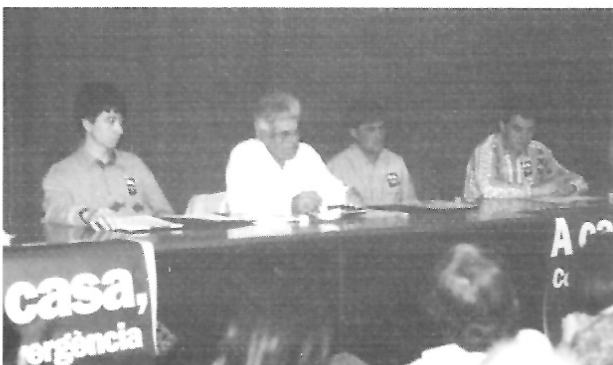

1991, presentació de la candidatura de Convergència i Unió

1991, presentació de la candidatura de l'Entesa Artesenca

1995, presentació de la candidatura d'ERC

1995, presentació de la candidatura de Convergència i Unió

1995, presentació de la candidatura del PP

1995, presentació de la candidatura de l'Entesa Artesenca

TELÈFONS I HORARIS D'INTERÈS

Ajuntament: 973 167162

Assistent social: dimecres alterns, 973 167315

Correus: dilluns a divendres, 8-10 h, dissabte 8-9 h

Farmàcia: 973 167204

Biblioteca: dimarts i dijous de 6 a 8 de la tarda
La Femosa 973 167874

Adreça electrònica: lafemosa@artesa-de-lleida.xctl.net

Metge: 973 167291

Metge urgències: Dies feiners: 15 h – 8 h i els festius tot el dia, 973 142029 / 973 142033

Museu: Hores convingudes (Ajuntament)

Taxi: 973 167325

Horari dels autobusos que paren a Artesa				
LLEIDA a ARTESA			ARTESA a LLEIDA	
De dilluns a divendres				
11 h		Matí	7 h 10 min	
12 h			8 h 10 min	Cogul
13 h 15 min	Albagés - Cogul			8 h 20 min ESO
			9 h 40 min	
			12 h 10 min	
3 h	Durant el curs	Tarda	3 h 30 min	
4 h	Durant el curs		4 h 15 min	Cogul
6 h 30 min			4 h 30 min	
7 h 30 min	Albagés - Cogul			
8 h 30 min				

NOTA INFORMATIVA DE LA JUNTA DE LA FEMOSA

Ens plau comunicar a tots els socis de l'Agrupació Cultural La Femosa i als subscriptors de la revista que hem concertat una visita en grup (per unes 30 persones), guiada per un especialista, a l'exposició ***Seu Vella: l'esplendor retrobada*** (sobre la qual teniu una explicació en aquesta revista) pel diumenge 12 d'octubre a les 11,30 del matí i en cas que hi hagués més de trenta persones al grup se'n podrien fer dos. De tots els detalls d'aquesta visita en tindreu informació més acurada en un full que us farem arribar pròximament.

Edita l'Agrupació Cultural
La Femosa,
carrer dels Gallart, 7.-
25150. Artesa de Lleida.

Aquesta publicació local
rep el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCs

Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Ajuntament
d'Artesa de Lleida.

